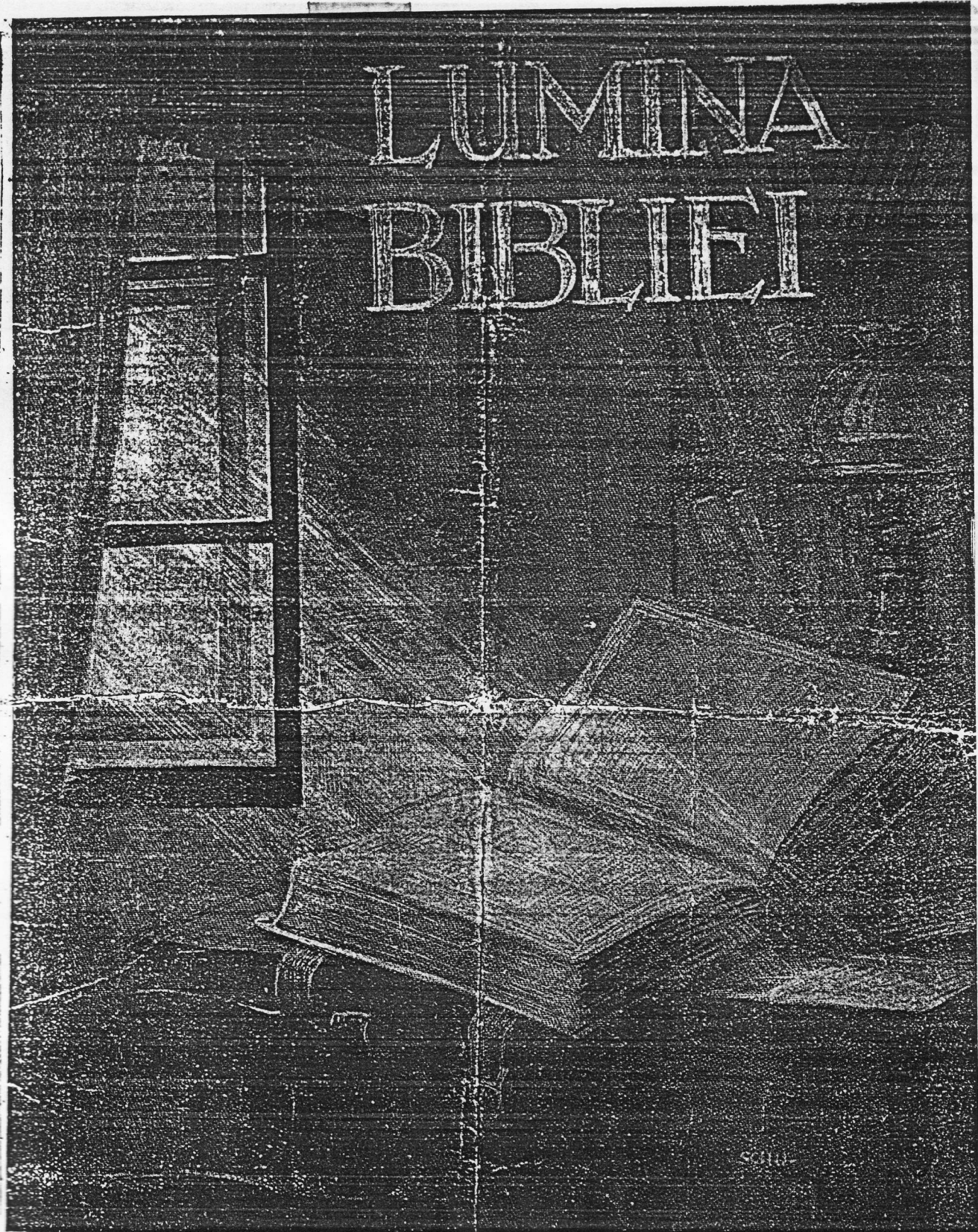


# LUMINA BIBLIEI



1 AUGUST 1929

Numărul 5

# GUMINA BIBLIEI

## REVISTA LUNARA

---

### CUPRINSUL:

|                                       |    |
|---------------------------------------|----|
| Prezența lui Iehova .....             | 67 |
| In ce chip este el prezent .....      | 69 |
| Cu poporul său .....                  | 70 |
| Prezența Domnului Isus Christos ..... | 74 |
| Dumnezeirea lui Christos .....        | 74 |
| In cer .....                          | 75 |
| Ilustrațiunea potrivită .....         | 75 |
| 1874 .....                            | 76 |
| 1914 .....                            | 77 |
| 1918 .....                            | 77 |
| Armagedonul .....                     | 78 |
| Norii .....                           | 79 |

### ABONAMENTE:

|                                      |         |
|--------------------------------------|---------|
| Pentru România pe un an: .....       | 140 lei |
| pe jumătate de an: .....             | 70 lei  |
| Pentru Cechoslovacia pe un an: ..... | 24 Kč   |
| pe jumătate de an: .....             | 12 Kč   |

### ADRESUL PENTRU COMANDA:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36. Austria.

---

Broșura „Unde sunt morți“, de mult așteptată, s'a pregătit și în limba română. Prețul este 1 buc. 5.—Lei. Să poate comanda.

# LUMINA BIBLIEI

VIENA

1 AUGUST 1929

No. 5

## Prezența lui Iehova

„Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc, și un vârtej de fum; soarele să va prefăce în întunec, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.“ Fapt. Apost. 2: 19, 20.

**I**EHOVA prin iubitul său fiu și prin apostoli servii săi, a tras atențiunea membrilor bisericii în mod potrivit despre aceea, că vrăjmașul în timpul de acum va aplica foarte multe metode amăgitoare spre rătăcirea lor. Insuși Isus a zis, că aceste amăgiri vor fi atât de complete, în cât că dacă ar fi cu puțință ar rătăci și pe cei aleși. Desigur Dumnezeu să îngrijește cu îmbelșugare despre acestea. Acestea sunt sub ocrotirea celui Preaînalt, străduindu-se cu multă hărnicie și bucurie spre a face voința lui. Până când rămân în acesta stare, cel rău nu poate să-i atingă.

<sup>2</sup> Desigur deducțiunea ce să poate trage din aceasta scriptură și din altele este aceea, că sunt unii consacrați și concepuți de spiritul sfânt, care predică scripturile, dar cari din motive bune cunoscute înaintea lui Iehova totuși nu locuiesc sub ocrotirea celui Preaînalt. Vorbind despre acestea Isus a zis: Mulți vor zice: Doamne, am predicat în fumele tău etc., dar el nu-i cunoaște. Apoi a mai spus și o pildă despre vesmântul de nuntă, prin care a spus, că vor fi prezenți și de acia, cari deși la vedere par a participa în serviciul Domnului, dar vesmântul de nuntă nu-l poartă. Adecă după credința noastră aceasta aceea arată, că aceștia nu umblă în umilință așa, cum Domnul îndrumază pe poporul său. Negreșit că aceasta clasă, despre a cărei rătăcirii vorbește Domnul, nu este a așa clasă, care n'a fost consacrată niciodată, ce trebuie să fie compusă din unii de aceia, cari s'au consacrat și au fost concepuți de spiritul sfânt.

<sup>3</sup> Aceea încercare a vrăjmașului, repetată de mai multe ori, ca să tulbure pe consacrați, să împlinește la timpul venirii Domnului Isus Christos adouă oară. Că unii au fost conduși în rătăcire în privința acestui fapt, e fără îndoială. Tot așa și aceea este sigur, că și alții tot la fel vor fi conduși în rătăcire. Aceia, cari să silese a umbla în lumina dată prin Domnul și a prețui acel fapt, că acum este timpul de a-l reprezenta pe Domnul cu credincioșie pe pământ, să silese cu multă hărnicie spre aceea, că lucrul lui astfel să-l ducă la îndeplinire, pe cum la desemnat el. Toți aceia, cari s'au consacrat Domnului, dar nu să silese a lucra în modul croit de Domnul, necondiționat vor fi pradă rătăcirii.

<sup>4</sup> Acci, cari sunt sub ocrotirea celui Preaînalt, au lipsă de a se încuraja unii pe alții. Mentea lor are lipsă de hrană, ca să se întărească în Domnul și în puterea tăriei lui. Dumnezeu prin iubitul său fiu să îngrijește de aceste lipsuri. Credincioșii să se silească a fi în apropierea lui Isus și a se supune cu bucurie poruncilor lui Iehova. Ei învață cuvântul împreună, și comparând scriptură cu scriptură, vorbesc împreună și cercetându-le la lumina faptelor cunoscute, merg înainte bucurându-se.

<sup>5</sup> Fiecare fiu a lui Dumnezeu în adevăr consacrat, care să silește a face voia sa, știe foarte bine, că conform scripturilor și altor dovezi Domnul Isus Christos este prezent dela 1874. Prezența lui a fost făcută învederată într'un grad mai surprinzător în 1914, care încă într'o măsură mai mare după 1918 a devenit cunoscută celor unși. Din aceea dorință sinceră, ca să ajutăm celor ceși a înțelege mai clar natura prezenței Domnului adouă, și cu aceea speranță, că aceasta poate să-i întărească și să-i încurajeze, articolul de fond al revistei prezent și următor va trata despre aceasta. Pare pozitiv, că unii nu pot cuprinde cum se cade mărimea lui Iehova și a iubitelui său fiu. În acest articol sunt discutate scripturile referitoare la prezența lui Iehova, pecând în articolul următor vom examina venirea și prezența lui Isus Christos. Intre aceste două este așa de strânsă relație, că una fără cercetare ceialalte nu putem a o înțelege.

<sup>6</sup> În numărul din 15 Iulie 1927 (în rom. Studii Biblice) al acestei reviste, sub întâia înviere la aliniatul al cincilea în adevăr afirmă aceea, că este neînțeleaptă aceea deducțiune, că fiindcă s'a promis venirea și prezența lui Isus, el trebuie să vie în apropierea pământului cu corpul și personal. Pentru unii e foarte greu a înțelege, că în prezent pentru dumnezeescul Isus depărtarea nu e piedică. El personal poate să rămână în aceea parte a universului, unde Dumnezeu l-a așezat, însă tot atunci poate să isprăvească treburile pământului chiar tot așa de ușor și în adevăr, ca și când ar fi personal și nemijlocit pe fața pământului. Unii cu greu pot cuprinde acest euget. Inșă afirmațiunea de mai sus e chiar așa de scripturală, cât și rațională. Aceasta să poate arăta ușor din cuvântul lui Iehova. În capul textului Petru vorbește

despre venirea și prezența lui Iehova. Când odată am înțeles bine acest punct, credem, că vom putea cuprinde mai clar, că ce însemnează adouă prezentare a Domnului Isus Christos.

<sup>7</sup> Scripturile abundă în declarațiuni, că Iehova în timpurile viitoare va veni, să va prezenta și să va descoperi omenirii pe pământ. Să presupunem, că suntem la acel punct de vedere, că Isus pentru ca să vie adouă oară și să se prezinte pe pământ trebuie să-și lese locuința cerească și ocupe loc în atmosfera pământului nostru. Atunci scripturile referitoare la venirea lui Iehova și la prezența lui permanentă trebuie să ne silească la aceea deducțiune, că el încă trebuie să-și lese tronul și să fie personal pe pământ.

<sup>8</sup> A presupune așa ceva despre Iehova ar fi un lucru foarte neînțelept și îndrăzneț. Puterea lui este atât de mare și personalitatea lui, atât de minunată, că este scris despre el: „Iacă, cerul și cerurile cerurilor nu te încap.” Cu acest cuget în minte Solomon pune întrebarea următoare: „Să poate oare eugeta, că Dumnezeu va locui pe pământ?” (1 Regi 8:27) Scriptura arată hotărât, că tronul lui Iehova este în cer. „Iehova, al cărui tron este în cer.” (Ps. 11:4) Din cerul său sfânt privește spre acela, cari îl iubese, și iubirea lui a așezat-o asupra lor. (Ps. 20:6) Atotștiința lui și puterea lui pătrunzătoare în depărtări nu cunoaște margini, poate pătrunde și în cele mai ascunse unghiuri ale universului.

<sup>9</sup> Teritoriul este nimic pentru el. Pentru aceea astfel strigă psalmistul: „Unde să mă duc de dinaintea spiritului tău (puterii tale)? Și unde să fug de dinaintea feței tale? De mă voiu sui în cer, tu acolo ești; și de mă voiu cădea în infern, (năvănt) iacă tu și acolo ești. Aripile aurorii de voiu lua, și la marginile mării de mă voiu așeza, și acolo mâna ta mă va conduce, și dreapta ta mă va apuca... Intunericul nu va întureca înaintea ta, ce noaptea ca ziua va lumina; deopotrivă-ți sunt întunericul și lumina.” (Ps. 139:7—12) Aceasta scriptură desigur nu însemnează aceea, că Iehova trebuie să meargă dela un punct la altul, ci aceea, că în desfășurarea puterii sale este atât de nemărginit, că puterea vederii sale pătrunde toate.

<sup>10</sup> În cuvântul lui și aceea este scris, că el să scoabară din locașul său pe pământul ca să-l privească. „Care să înjosește spre a privi lucrurile ce sunt în cer și pe pământ.” (Ps. 113:6 trad. eng.) Deci dacă, pe cum declară aceasta scriptură, Iehova să înjosește (după trad. ger. Elberfeld să lasă în jos să pleacă) numai pentru a privi afacerile pământului, nu se poate înmijura aceea deducțiune, că el și privește aceste afaceri ale pământului. Deci dară e necesar să eugetăm aceea, că el afară de aceasta să pleacă prin părăsirea reală a tronului și prin cercetarea pământului cu prezența corpului său? Așa ceva ar fi un lucru inferior preamaltei lui demnități, care ar arăta ceva limită a puterii și organizației sale. E natural, că Iehova conform plăcerii sale poate să cerceteze și personal oricare parte a stăpânirii sale; însă aceea afirmațiune, că spre a și îndeplini promisiunea

în înțelesul cuvântului el trebuie să vie personal, ar fi o supraestimație (prețuire) a pământului nostru fizical.

<sup>11</sup> Trebuie să știm, că Atot-știutorul și Atot-puternicul Iehova are o organizație completă și perfectă. Scripturile arată, că el are o astfel de organizație, care să poarte grijă de tot universul. Membrii diferiți ai organizației sale, cari merg ca reprezentanții săi, îi trimite cu însărcinări. Accia pentru el, în numele lui și cu autorizația lui lucrează, vorbesc și umblă. Prin acest aranjament rezultatul e tot acela, ca și când ar fi mers însuși Iehova și ar fi lucrat personal. În numele lui, prin puterea lui și sub îndrumarea lui își duc la îndeplinire datorințele lor aceste reprezentanți cerești. Ce ar fi mai de lipsă decât a recunoaște aceea, că tot ce Iehova a voit, aceea totdeauna s'a făcut.

<sup>12</sup> Dumnezeu este acel mare spirit, Creatorul cerului și al pământului. Mărirea demnității și puterea lui este peste ceruri. (Ps. 148:13) Pentru ducerea la îndeplinire a scopurilor sale nu e esențial ca prezența persoanei lui Dumnezeu să fie direct pe pământ. Deci e clar, că să poate zice despre Iehova, că el a venit și este prezent, unde își întoarce numai fața sau atențiunea, pe când face ca puterea lui să lucreze la mari depărtări sau numai trimite pe unii reprezentanți ai săi, ca în locul lui să isprăvească afacerile. Pentru sprijinirea acestei deducțiuni să privim unele scripturi, pentru că fiecare lucru trebuie examinat prin cuvântul lui.

<sup>13</sup> Poporul său ales a locuit în Egipt. Ei au fost în servitutea acestei rele organizații a diavolului și au suferit mult. Iehova a ascultat strigarea lor și a văzut suferințele lor. E spus clar, că el s'a pogorât să-i scape de apăsătorii lor. Scris este: „Și Domnul: Eu am văzut apăsarea poporului meu care este în Egipt, și am auzit strigarea lor pentru împilătorii lor, că cunosc durerile lor; și n'am pogorât, ca să-i scap din mâna egiptenilor.” (2 Moise 3:7, 8) Trebuie dară să deducem din aceste cuvinte aceea, că Iehova a trebuit să-și lese tronul cereș și personal cu corpul să meargă în Egipt? Aceasta ar fi un lucru neînțelept. Cercetarea mai departe chiar a acestei părți scripturale arată, că îngerul Domnului a fost acolo, pe care Iehova l-a trimis. Acest înger împuternicit a vorbit așa, cum ar fi fost el însuși Dumnezeu. Și chiar a zis: „Eu sunt Dumnezeul părinților tăi.” — vers 6.

<sup>14</sup> La timpul potrivit Iehova a deliberat pe poporul său din Egipt, conducându-l peste mare și prin pustiu și oprindu-l la poalele muntelui Sinai. Despre atunciua sună aceasta prenotare: „Și Moise se sui la Dumnezeu. Și Dumnezeu îl chema din munte.” (2 Moise 19:3) Atunci Iehova în legătură cu poporul său ales a înștiințat pe Moise. „Și Dumnezeu zise lui Moise: Iacă eu voiu veni la tine în nor des, pentru ca poporul să audă când voiu vorbi cu tine, și să creadă ție în veci. Și Moise reîntorsă lui Iehova cuvintele poporului... și să fie gata pentru a treia zi; în ziua a treia să va coborâ Iehova pe muntele Sinai în văzul atot poporului... Iar muntele Sinai fumega tot; căci Dumnezeu să pogorâse pe dânsul în

foc; și fumul lui să suia ca și fumul cuptorului; și tot muntele să cutremură foarte . . . Și Iehova să pogoră pe muntele Sinai, pe vârful muntelui; și Dumnezeu chema pe Moise în vârful muntelui, și Moise se sui.“ — 2 Moise 19 : 9, 11, 18, 20.

<sup>15</sup> Mai târziu profetul David sub inspirație tot cu aceasta întâmplare în legătură a scris: „Dumnezeule, când ai eșit înaintea poporului tău, când ai pășit în pustiu, cutremuratu-sa pământul, cerurile însuși vărsatus-au în ape înaintea lui Dumnezeu, chiar și Sinaiu tremuratu-a înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.“ — Psalmii 68 : 8, 9.

#### In ce chip este el prezent

<sup>16</sup> Scripturile de mai sus vorbesc despre coborârea lui Iehova din cer, despre prezența lui și despre aceea, că el a vorbit cu servii săi și cu poporul său. Oare aceste scripturi arată prezența lui corp și aceea, că el personal a fost acolo pe munte și nu aceea, că el a lucrat de pe marele său tron? Scripturile arată clar, că el a fost reprezentat prin solii săi sau prin îngerii săi, pe care i-a împuternicit și le-a dat drept, ca pentru el și în numele lui să vorbească. Cuvântul lui arată clar, că în timpul acela Dumnezeu și-a folosit solii sau îngerii spre aceea, ca să lucreze cu israeliții. Aceasta așa a înțeles și apostolul Pavel, când a scris despre introducerea legământului legii. Zicând: „Legea a fost rânduită prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.“ (Gal. 3 : 19) Cuvântul „rânduit“ înseamnă aranjare și întocmire. (Tot aceasta a amintit el și în Evrei 2 : 2.)

<sup>17</sup> Spre adevărarea acestora cităm cuvintele profetului Isaia: „În toată strămtorarea lor a fost și el în strămtorare, și îngerul feței lui i-a mântuit, întru iubirea sa și mila sa i-a răscumpărat.“ (Isaia 63 : 9) Dumnezeu a zis lui Moise și israeliților referitor la instrucția din lege: „Iacă eu trimet îngerul meu înaintea ta, ca să te păzească pe cale, și să te ducă în locul ce ți-am pregătit.“ — 2 Moise 23 : 20.

<sup>18</sup> Când Moise a terminat mijlocirea pentru Israel la Iehova, adică când au păcătuțit cu vitelul de aur, Domnul a poruncit zicând: „Și tu acum mergi, și condu pe poporul acesta la locul, de care ți-am vorbit ție; iacă, un înger al meu va merge înaintea ta.“ (2 Moise 32 : 34) Aceasta fără îndoială înseamnă aceea, că acest înger a petrecut pe israeliți în călătoria lor spre Canaan.

<sup>19</sup> În timpul petrecerii lui Moise și a israeliților în pustiu, adesea a fost vorbă despre coborârea Domnului: „Și Iehova să pogoră în nor, și vorbi cătră dânsul; și luă din spiritul ce era într'insul, (în Moise) și-l puse peste cei șapte-zeci de bătrâni.“ (4 Moise 11 : 25 — după trad. lui dr. Frenkel dată de evrei) „Și să pogoră Iehova în stâlp de nor, și stătu în ușa cortului, și cheamă pe Aron și pe Maria și eșiră anândoi.“ — 4 Moise 12 : 5, (după trd. dr. Frenkel).

<sup>20</sup> Balam a fost folosit spre a blăstăma pe israeliți în legătură cu care sunt notate următoarele: „Și Dumnezeu veni la Balam, și-i zise: Cine sunt acești bărbați cu tine? . . . Atuncea veni Dumnezeu la Balam noaptea, și-i

zise: Dacă acești bărbați vin să te cheme, scolite, și dute cu ei; . . . și zise Balam lui Balac: Stăi lângă olocaustul tău, și cu mă voiu duce; poate mă va întâmpina Iehova.“ (4 Moise 22 : 9, 20; 23 : 3)

<sup>21</sup> Aceste scripturi arată, că Dumnezeu în timpul prezenței sale de mai multe ori s'a dus sus sau a venit jos. Pozitiv aceste scripturi nu însemnează aceea, că Dumnezeu la aceste ocaziuni și-a lăsat tronul ceresc și după aceea iară și s'a dus în cer, și apoi din nou a venit jos din cer, și iarăși s'a reîntors acolo, când și-a isprăvit lucrul. Pe Dumnezeu l-a reprezentat îngerul prezenței (feței) sale cu prezența sa și cu faptele sale. Desigur trebuie să deducem aceea, că puterea lui Iehova e atât de mare, că poate să o exercită neatârnat delat aceea, că unde este corpul său.

<sup>22</sup> Cuvântul „prezență“ care să află în vechiul testament în cele mai multe cazuri e tradus din acel cuvânt evreesc, care înseamnă „față.“ Acest cuvânt evreesc iarăși derivă din alt cuvânt, care înseamnă, a se „întoarce“, fiindcă fața să privește aceea parte, pe care cineva o întoarce spre ceva obiect sau o întoarce dela el. Noi știm din experiențe, că dacă cineva, către care noi vorbim, își întoarce spatele către noi, aceasta înseamnă aceea, că nu voeste să ne asculte, sau nu-i place vorbirea. Iar dacă și întoarce fața cătră noi, acesta este semnul ascultării. Pentru aceea acest cuvânt adese e tradus față, înfățișare. Unde Iehova își întoarce numai fața, nu e acolo cu corpul, ce pentru aceea e prezent, fiindcă își întoarce privirea sa și atențiunea spre acele lucruri sau afaceri, pe care i se odihnesc ochii.

<sup>23</sup> Dară sunt și altele scripturi, în care clar „prezența“ nu înseamnă numai fața lui Dumnezeu sau îndreptarea atențiunii lui spre ceva, ce să referă la prezența lui Iehova nemijlocită, cu corpul, față în față. Aceasta deducțiune este sprijinită de următoarele scripturi: „Și a fost într'o zi, când venind fiii lui Dumnezeu, spre a se înfățișa înaintea lui Iehova, veni și Satan în mijlocul lor. . . . Și eși Satan din fața lui Iehova.“ (Iov. 1 : 6, 12; 2 : 1, 7) Tot acel înțeles are și versul următor: „Plinitatea bucuriilor este înaintea feței tale (după trd. engl. în prezența ta); și la dreapta ta sunt desfătări fără de capăt.“ — Psalmii 16 : 11.

<sup>24</sup> Tot așa și în noul testament sunt cazuri când cuvântul „prezență“ de multeori derivă dela cuvântul „față“ care însă înseamnă mai mult, de cât fața sau întorcerea atențiunii. Exemple la aceasta: „Și răspunzând îngerul îi zisă: Eu sunt Gabriel care stau (în realitate) înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis să vorbesc către tine și să-ți aduc aceasta veste de bucurie.“ (Luca 1 : 19) „Pentru că Christos întră nu în locul cel presfăuit făcut de mâni, închipuitura acelu adevărat, ce chiar în cer, ca să se înfățișeze acum pentru noi înaintea feței lui Dumnezeu.“ (Evrei 9 : 24) „Iar celui care poate să vă păzească pe voi fără de greșală și să vă pună înaintea mării lui desăvârșiți cu bucurie mare.“ — Iuda 24.

<sup>25</sup> Cuvântul grecesc parusia nu este tot una cu acela, din care au fost traduse cuvintele textelor preamărgă-

toare „față și „nainte“. Cuvântul parusia însemnează „cu o existență continuă a fi lângă el.“ Acest cuvânt este folosit nu numai în legătură cu Isus, ce și cu Pavel, cu Titu și cu Ștefan. (1 Corint. 16 : 17; 2 Corint. 7 : 6; Filip. 1 : 26) Deși cuvintele textelor de mai sus aplicate la prezența, să referă la apropiere personală, nemijlocită totuși cercetarea altor scripturi arată aceea, că cuvântul prezență nu în tot cazul defînește în chip necesar și logic, că unde este corpul. Nu discutăm, că Iehova n'ar putea fi personal de față. Esența însă este aceea, că ori este prezent personal ori nu, puterea lui nici la caz nu se poate limita sau știrbi.

<sup>26</sup> Când Iehova a dat lui Moise îndrumările referitor la rânduiala preotească, a zis: „Vorbește lui Aron, fratelui tău, ca să nu între ori-când în sanctuar, înăuntru de perdeaua dinaintea propitiatorului, care peste chivot, ca să nu moară; că eu mă voi arăta în nor deasupra propitiatorului.“ (3 Moise 16 : 2) Norul amintit aci direct asupra propitiatorului, s'a arătat între cei doi cherubimi întăriți la capetele propitiatorului (tabla de milă). Prin lumina măreață ce strălucea prin aceasta nor și-a descoperit Iehova prezența sa în sfânta sfintelor cortului. Pentru aceea s'a zis despre el, că locuște între cherubimi. „Iehova domnește, cutremure-să popoarele! El tronează între cherubimi, elătească-să pământul.“ (Ps. 99 : 1) „Tu cel ce șezi între cherubimi, fă să lucească strălucirea ta!“ (Psalm 80 : 2) Cu aceste n'a voit să însemneze aceea, că în decursul veacurilor, când chivotul legământului a fost în sfânta sfintelor cortului sau a templului, Iehova a fost departe de tronul său cereș în mod literal și corporalminte a fost pe pământ în sfânta, în nor, sezând pe propitiator (scaunul de milă) între cherubimi. Despre aceea că în acest loc s'a descoperit prezența lui, nu este nici cea mai mică îndoială.

<sup>27</sup> Prezența simbolică a lui Iehova și norul reprezentant, care s'a ținut între cherubimii de aur, desigur a fost vederea unui obiect. Adecă a reprezentat aceea că cum Iehova locuște în locul înalt și sfânt în cer, între acele creaturi vii, care-l servese acolo în organizația sa. (Isaia 57 : 15) Spre adevărire, că Iehova n'a fost în realitate prezent cu corpul în templul din Ierusalim, aducem înainte, când Isus și-a prezentat Jertfa sa lui Dumnezeu, n'a intrat în sfânta sfintelor templului din Ierusalim. El a mers chiar în cer, spre a se înfățișa acolo înaintea lui Dumnezeu, prin care este arătat că adevărată prezență a lui Dumnezeu este sus în cer. Evrei 9 : 24.

<sup>28</sup> Templul pămăntesc l-a zidit Solomon, și când acesta a fost sfințit, el a zis: „Iacă, cerul și cerurile cerurilor nu te încap; eu cât mai puțin casa aceasta, pe care am zidit-o eu.“ — 1 Regi 8 : 27.

<sup>29</sup> Apostul Pavel chiar la acesta aduce un argument convingător, când zice: „Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuște în temple făcute de mâni oamnești.“ (Fapt. Ap. 17 : 24) Deci astfel este clar, că pre-

zența lui Iehova în ceva cort sau templul pămăntesc a fost un semn caracteristic (simbolic), sau a fost reprezentat prin vre un sol sau inger cereș.

#### Cu poporul său

<sup>30</sup> Iehova adesea vorbește despre aceea, că el este cu poporul său, când să supune cu bucurie ordinelor sale și urmează acele căi, pe care le-a desemnat, pentru el. În așa înțeles a promis lui Moise: „Prezența mea va merge cu tine? Când Iosua a fost incredințat cu aceea, că ea urmașul lui Moise să isprăvească lucrul, Domnul i-a zis: „Cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine. . . . Interese-te și îmbărbătează-te. Nu te teme și nici nu te înspăimânta; căci cu tine este Iehova Dumnezeuul tău ori-unde vei merge.“ (Iosua 1 : 5, 9) Iosua la aceasta a dobândit o dovadă deosebită, când înaintea văilor Ierichonului s'a întâlnit cu un bărbat cu sabia scoasă. La întrebarea lui Iosua acest bărbat a răspuns: „Eu am venit ca mai marele oștiresi lui Iehova. Și căzând Iosua cu fața la pământ, să proșternu.“ (Iosua 5 : 13, 14) Iosua a înțeles, că acela a fost un sol ingerese a lui Iehova Dumnezeu.

<sup>31</sup> Numai un inger s'a arătat lui Iosua, dar desigur, că n'a fost singur, căci el s'a spus pe sine „mai marele oștiresi lui Iehova.“ El trebuie că sa referat atunci la o mare oaste de ingeri nevăzută, cari au sprijinit pe evrei la luarea Ierichonului. Iehova ades este amintit în scripturi „Domnul oștirilor.“ Și cu aceasta ocaziune o oaste de ingeri a lui Iehova a tăbărât în jurul evreilor, ca să-i apere atât de vrăjmașii văzuți cât și de cei nevăzuți. Astfel a fost prezența lui Iehova cu poporul său.

<sup>32</sup> În fine israeliții s'au așezat în pământul promisiunii. Iehova a ales Ierusalimul oraș de capitală, ca numele lui să locuească acolo. Solomon a demonstrat cu aceea mărire, ca să zidească casă în Ierusalim, unde să-și poată așeza numele său. La consacrația (sfințirea) templului Solomon a zis o rugăciune publică. Imediat după aceea Domnul s'a arătat lui Solomon. „Și zisă Iehova către el: Am auzit rugăciunea ta și cererea ta, cu care te-ai rugat înaintea mea: am sfințit casa aceasta, ce ai zidit-o, ca să pun acolo numele meu în etern; și ochii mei și inima mea vor fi acolo în totdeauna.“ (1 Regi 9 : 3) Fiindcă templul a fost permanent înaintea ochilor lui Iehova, să poate zice potrivit, că a fost în prezența lui, și iarăș și el în mod simbolic și-a reprezentat în el prezența sa.

<sup>33</sup> Unde Iehova își așează numele său, acolo 'și face de cunoscut prezența sa. El afară de aceasta își face de cunoscut prezența cu aceea, pe care 'și așează numele său. „Și în tot locul, unde mi-am însemnat numele meu, voi veni la tine și te voi bine-cuvânta.“ (2 Moise 20 : 24. — trad. engl.) Când Iosafat și poporul au tabărat în templu în timpul de mare primejdie și bărbații, femeile și copiii au stat împrejur, regele astfel a strigat către Iehova: „Stăm în aceasta casă înaintea ta (căci numele tău este în aceasta casă) și strigăm la tine în strămtorarea noastră.“ — 2 Cronica 20 : 9.

<sup>34</sup> Până când, evrei au rămas credincioși față de el, Domnul a fost cu ei prezent, pe cum a promis. „Cei fără prihană vor locui înaintea ta.“ (Ps. 140 : 14) Când fiii lui Israel s'au făcut nesupuși cu intenția, Domnul s'a retras dintre ei. El așa vorbește despre acesta, ca și cum i-ar fi depărtat din prezența lui, cu alte cuvinte din înaintea feței lui sau din atențiune. (2 Regi 13 : 23) „Din mânia lui Iehova asupra Ierusalimului și asupra lui Iuda, s'a întâmplat aceasta ca să-i arunce dela fața sa.“ — 2 Regi 24 : 20.

<sup>35</sup> Când favorea lui Iehova a fost cu poporul său în Palestina, aceea este zis despre acesta, că el (Iehova) a fost prezent pe acest pământ, pe când despre păgâni s'a zis, că au locuit departe de el. Invederat că din acest punct de vedere a fost scris, că „Iona s'a sculat, ca să fugă în Tarșis de dinaintea lui Iehova, și s'a pogorât în Iafu, și aflând o corabie mergând la Tarșis, și-a plătit chiria sa, și a intrat în ea, că să meargă cu dânșii în Tarșis de dinaintea lui Iehova.“ — Iona 1 : 3, 10.

<sup>36</sup> Palestina a fost pământul prezenței lui Iehova. Când Iona a fugit de pe acest pământ, unde vocea Domnului a grăit către el, care l-a încredințat, ca să pună mărturie Nimivei, el s'a refugiat dinaintea prezenței, feței Domnului. Domnul n'a mai putut privi cu aprobare o astfel de purtare lui Iona, desigur pentru că el s'a refugiat dinaintea feței Domnului.

<sup>37</sup> Aceia, cari au fost depărtați din prezența Domnului ca israeliți necredincioși, sunt lipsiți de ori care măsură a spiritului Domnului, pe care a avut-o cândva. Așa să vede că acest cuget este în Psal. 51 : 13 în care penitentul David astfel să roagă către Domnul: „Nu mă lăpăda dela fața ta, și spiritul tău cel sfânt nu-l lua dela mine!“ Fiul iubit a lui Dumnezeu a făcut totdeauna acele, cari au fost plăcute înaintea tatălui. Pentru aceea fața tatălui s'a întors totdeauna cu aprobarea către fiul său, căruia nu i-a dat spiritul cu măsură. (Ioan 3 : 34) Asemenea privește Iehova cu aprobare spre aceia, care s'au îndreptat și sunt drepti în Christos Isus, și în special acuma spre aceia, cari din cauza împlinirii poruncilor Domnului cu deplină iubire și bucurie sunt acoperiți cu mantia dreptății. „Ochii lui Iehova sunt spre cei drepti, și urechile lui spre strigarea lor; fața lui Iehova este împotriva făcătorilor de rele, ca să piardă de pe pământ amintirea lor.“ — Psalmii 34 : 16, 17.

<sup>38</sup> Cei răi vor fi pedepsiți cu eternă pierzare (nimicire) dela prezența (fața) Domnului și dela mărirea puterii sale. Ei nu și vor așterne culcușul lor în șeol, în aceea stare a moartei, de unde va fi înviere, ce ei vor fi aruncați în gehenna, unde nu este prezent cu puterea lui, ca pe aceia, cari ajung în aceasta stare de nimicire să-i aducă napoi la viață. Aceasta o exprimă cuvântul lui. „Cari vor fi pedepsiți cu eternă perzare dela fața Domnului și dela mărirea puterii sale.“ (2 Tesal. 1 : 9) „De infern (mormânt), iacă tu și acolo ești.“ — Ps. 139 : 8.

<sup>39</sup> Scripturile arată, că Iehova va fi prezent pe pământ la timpul introducerii pe pământ a împărăției sale. Sau, își va îndrepta fața lui sau atențiunea la acele lucruri,

care trebuie să se îndeplinească în mod corespunzător pe pământ între oameni. Prezența lui pentru aceia, cari s'au consacrat pe sine lui, introduce timpul reînșufletirii spiritului. Pentru sub inspirație în capul textului a vorbit în limba profetică. În scurt după rusali a vorbit mulțimei ce era adunată în templul, printre altele le-a zis: „Deci pocăiți-vă și vă întoarceți spre a fi șterse păcatele voastre, ca să vie dela fața Domnului timpuri potrivite pentru reînșufletire, și să va trimită pe Christos Isus, care vă este mai înainte prezis.“ — Fapt. Ap. 3 : 19, 20.

<sup>40</sup> Chiar atunci, pe când Petru vorbea, fața lui Iehova s'a întors către rămășița credincioasă a jidovilor. Iehova i-a cercetat pe ei. Prin urmare ei s'au bucurat de timpul de reînșufletire corespunzător spiritului sfânt, pe care Dumnezeu l-a comunicat cu ei. Petru pentru aceea a chemat pe auditoriu evreesc, ca prin Domnul Isus Christos să se întoarcă la Iehova, ca să poată curăți de păcate și așa să poată veni și la ei timpuri de lumină reînșufletitoare prin portul spiritului sfânt.

<sup>41</sup> Termenul pentru îndeplinire mai largă, mai mare, a cuvintelor apostolului, este la sfârșitul timpului creștin, când spiritul sfânt s'a vărsat peste tot corpul (peste corpul întreg) și Domnul este în templul său. Acum să răspândească din templu fulgerile adevărului, cari luminează mințile celor credincioși. Iehova asemenea să bucură, și acum este timpul împlinirii profeției următoare: „Iehova, Dumnezeul tău cel din mijlocul tău este viteaz, și te va apăra; bucuraseva cu bucurie peste tine, tăceva în iubirea sa, și se va veseli cu bucurie peste tine.“ — Zef. 3 : 17.

<sup>42</sup> Scripturile arată, că împreună cu prezența lui Iehova este și prezența lui Isus Christos. Acel lucru de mare importanță, care la prezența lui Iehova să împărtășește în prima atențiune, este judecarea sfinților adevărați și a creștinizmului. Pentru aceea Iehova sa descere pe sine, ca și care vine în calitate de mare judecător: „Dumnezeul nostru vine, și nu tace; focul mistue înaintea lui, și în jurul său vifor cumplit. El chiamă cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său... Și cerurile procliamă dreptatea lui, căci Dumnezeu este judecător.“ — Ps. 50 : 3, 4, 6.

<sup>43</sup> Înțelegând, sfinții, că judecata s'a început peste casa lui Dumnezeu, nu să uită la expresia plăcerii sau neplăcerii oamenilor sau a judecătorilor pământului. Aceștea știu, că este scris: „Domnul va judeca pe poporul său. Infricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.“ (Evrei 10 : 30, 31.) Deci cei unși să străduiesc să placă Domnului și privesc la „judecata“ lui. Judecata însemnează expresia părerii judecătorului formată despre ei. Rugăciunea lor sună astfel: „Iasă judecata mea din fața ta; ochii tăi văd dreptatea!“ (Ps. 17 : 2) Aceasta este în armonie cu altele scripturi, care arată, că marele acuzător a fost aruncat din cer. Vrăjmașul acum plin de mânie și turbare își bate capul spre stricăciunea sfinților și rădică între ei mare dispută de critică a dușmaniei sau acomodează altele mijloace

spre nimicirea lor. (Apoc. 12 : 17) Aceasta însă mai bine își pun încrederea în Iehova deja dinainte a făcut să se serie pentru ei: „Tu îi ascunzi, la 'adăpostul feței (prezenței) tale, de cei ce-i prigonesc, îi ocrotești în cortul tău de limbele care-i clevetesc.“ — Ps. 31 : 20.

<sup>44</sup> Mai înainte de a veni Iehova ca judecător, s'a auzit o voce în pustiu: „Gătiți calea lui Iehova.“ (Isaia 40 : 3) Trimite soli înaintea feței sale, ca să pregătească calea naintea lui. (Maleach. 3:1) Aceasta pregătire a căii a fost în decurgere începând dela 1874 prin perioada precumbrată și reprezentată prin Ilie. Credem, că avem dovezi hotărâte despre aceea, că pela 1918 imediat a venit solul în templul său și a început judecata leviților săi sfinți. (1 Petru 4 : 17) Așa zice Iehova acelora, cari se numesc creștini: „Mă voi apropiia de voi la judecată, și voi fi martor iute pentru fermecători, pentru adultări, și pentru acei ce jură mincinos, și pentru acei ce opresc plata năimiților, a văduvilor și a orfanilor, și cari sucesc dreptul străinului; și nu se tem de mine, zice Iehova Dumnezeu ostirilor.“ — Maleachi. 3 : 5.

<sup>45</sup> Faptele împlinirii acestei profeții aceea arată, că creștinătatea organizată în 1918 sau pela acel timp a primit liga națiunilor, și după aceea Iehova s'a apropiat spre examinarea de închidere, în contra acestor fățarnici, apăsători de popor și cari jură fals. Prin portul sfinților săi mărturisește contra lor, în deosebi contra religiozității intrigante (care face umeltiri), fățarnică. Timpul de judecată a fiecărui om va urma la timpul potrivit. Acesta timp va fi foarte folositor pentru popor, fiindcă fiecăruia i se va măsura dreptate, și în lumina judecării lui Iehova, pe care Christos o va aduce în evidență, vor învăța adevărul. În acest timp va fi împiedecată orice apăsare. Pentru aceea inspiratul profet a lui Dumnezeu chiamă pe aceea oameni, cari doresc după lucruri mai bune, ca să se bucură. Zicându-le lor: „Bucură-se cerul, și veselească-să pământul, mugească marea și toate ce o umplu!... Înaintea lui Iehova: căci vine, să judece pământul. Va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu adevărul său.“ — Ps. 96 : 11, 13.

<sup>46</sup> Popoarele prin veacuri de-a rândul au suspinat și a genut sub tirania organizației lui Satan prin organele sale și-a fâurit capital din stările de lucruri ce a fost sub războiul mondial și pentru popor, a intonat acest strigăt ostășese: „Războiul va asigura democrației.“ Oamenii acum văd, că au fost amăgiți. Ei văd, că dela războiul mondial în coace puterile apăsătoare creșc, pe când grijile vieții poporului tot mai tare să îngreunează. Poporul devine slab și fricos. Acesta este timpul de mare eriză. Iehova ordonează acum martorilor săi, ca în acest timp de tremurare să se scoale și să facă acel lucru, pe la rândul prin profetul său, zicând: „Imputerniciți mânele slabe, și întăriți genunchele cele sovăitoare!“ Unsul Domnului prin harul sau aduce putere și curaj acelora, cari ascultă mesajul (anunțul). Dumnezeu mai departe ordonează martorilor săi fideli, ca să zică celor slabi de inimă: „Fii tari, nu vă temeți! Iacă Dumne-

zeul vostru vine cu răzbunare, Dumnezeu vine cu răsplătire, el vine, și vă mântue!“ — Isaia 35 : 3, 4.

<sup>47</sup> Stăpânitorii lumii au mărturisit opunere ne chibzuită față de Iehova și față de regele său uns. El le-a făcut de cunoscut că el este Dumnezeu și că a așezat pe Regele său pe muntele sfânt a Sionului. „Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ce umblă în întunecere; de aceea să clătină toate temelilele pământului.“ (Psalmii 82 : 5) Acum Domnul își trimite solii la poporul său, cari ca rămășița ce este pe pământ fac atent pe popor la planul lui Dumnezeu următor. În reprezentanția sfinților ce să ostenească în acesta lucrare profetul zice aceasta rugăciune: „Doamne (Iehova) pleacă cerurile tale, și pogorâ-te! Atinge munții, ca să fumege!“ (Ps. 144 : 5) „Ah! de ai dispica cerurile și te-ai pogorâ, munții (organizația lui Satan) s'ar topi înaintea ta, ca de un foc, ce mistue vreascurile, ca de un foc, ce face să clocească apa; ca să faci numele tău cunoscut la împotrivitorii tăi, ca să se spăimânte popoare înaintea ta! când faci lucrurile înfricoșate, ce nu le așteptam, te-ai coborât, și munții (organizația pământească a lui Satan) s'au topit înaintea ta.“ — Isaia 64 : 1—3.

<sup>48</sup> E natural, că sfinții nu pentru aceea să roagă cătră Iehova, ca literal să vină jos de pe tronul său cerese, nici nu așteaptă, ca primul ofician executiv a lui Iehova, Isus Christos, să se scoboare jos din locașul său cerese cu corpul, ca să execute îndrumarea lui. Esența rugăciunii lor e numai aceea, că Iehova Dumnezeu să se plece, spre a privi stările de lucruri ce sunt pe pământ, să-și întoarcă fața către afacerile lui și să-și îndrepte atențiunea spre dărămarea sistemului diavolului scârbos și rău.

<sup>49</sup> Profetul Domnului, chiar referitor la acest timp hotărât de mai înainte prin înțelepciunea sa zice: „Căci iacă! Iehova vine cu foc, și cu carele lui, ca un vârtej, ca să verse urgia sa cu vapoare, și mustrarea sa cu flacăra de foc.“ — Isaia 66 : 15.

<sup>50</sup> Batalia mare a Atotputernicului Dumnezeu e aproape! În ea și prin ea va arăta Iehova tuturor, că el este Dumnezeu, și prezența lui o va face să fie cunoscută tuturor în mod pronunțat. Va da de știre, că spre mărirea numelui său și spre eliberarea omenirii să amestece în afacerile oamenilor. Atunci în prezența lui va peri răul sistem. (Ps. 68 : 2, 8, 3) Atunci munții (îngâmfății cu mîntea a sistemului rău) se vor topi ca ceara. (Ps. 97 : 5) Pământul (organizația pământească a lui Satan) se va cutremura. (Ps. 114 : 7) și va arde. „Munții se cutremură înaintea lui, și colinele să topesc. Pământul să cutremură înaintea lui, lumea și toți locuitorii săi.“ (Naum 1 : 5) „Și idolii egiptului (a lumii ce este în întunecere) se vor clăti dinaintea lui.“ (Isaia 19 : 1) „Și toți oamenii de pe fața pământului, se vor cutremura înaintea mea; și munții (organizațiile pământești a lui Satan) se vor prăbuși, ... și tot zidul (întăriturile organizației lui pământești) va cădea la pământ.“ (Ezech. 38 : 20) „Iehova, Dumnezeu ostirilor, se va coborâ, ca să se lupte pentru numele Sion (sau pentru organizația



lui)." (Isaia 31 : 4 trad. engl.) Aceste scripturi arată clar, că toate aceste lucruri se vor îndeplini în timpul prezenței lui Iehova. Pentru aceea profetul zice: „Tăcere (după trad. engl. păstrează-ți pacea) înaintea lui Iehova (la prezența lui) căci aproape este ziua lui Iehova!" Zef. 1 : 7.

<sup>51</sup> Aparent puțin au înțeles, că Iehova Dumnezeu este aceea, ce conține numele său. Scopurile lui au fost comunicate. El este alcătuitorul tuturor lucrurilor; el este Atotputernic și în orice timp își poate duce voința la îndeplinire. El este cel mai Preaînalt, mai pe sus de toate; și la timpul convenit toți trebuie să-i să supună. În-să în locul părerii nechibzuite, conform căreia mulți aceea au zis, că Dumnezeu chiar în acel timp la tot lucrul și în tot locul este prezent cu corpul, stă aceea, că Iehova Dumnezeu este afară de orice lemită și nemărginită lui putere și-o poate exercita prin organizația sa în oricare parte a universului după buna lui plăcere. Aceasta o poate face fără a ține seama că unde este corpul său. Coexistența (existență împreună) sa cu genul omenesc o va ține sub domnia milenială a iubitului său fiu. Grația sa către popor o va exercita prin marile mijloace. Așa își va arăta el buna voință față de oameni drept împlinirea acelei cântări profetice pe care au cântat-o îngerii la nașterea lui Isus.

<sup>52</sup> Biserica din Ierusalim a fost simbolul memento (semn destina de a aduce aminte) a prezenței lui Iehova în Israel. Acuma adevăratul templu a lui Dumnezeu și cort, pe care l' rădăc el și nu omul, este preoția mare a lui Melchisedec, care este reprezentantul prezenței sale. Prin acesta vor putea veni oamenii la Dumnezeu și prin portul acestuia vor putea în fine câștiga deplină împăcare cu el. În vedeniile date lui Ioan Isus foarte frumos pietează acest aranjament. „Iar eu Ioan am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din cer, gătit ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit voce tare din cer zicând: Iacă cortul lui Dumnezeu cu oamenii! Și va locui cu ei, și ei vor fi popor al lui; și însuși Dumnezeu va fi cu ei, și va fi Dumnezeu al lor." — Apoc. 21 : 2, 3.

<sup>53</sup> Când Iehova vine spre binecuvântarea tuturor familiilor pământului, vine cu organizația sfinților săi, cu Isus și membrele corpului său. Guvernul lui pregătit în cer se va pogorâ pe pământ și va lua în mână aranjarea afacerilor pământului. „Și vei veni tu, Iehova, Dumnezeul meu, și toți sfinții cu tine." (Zachar. 14 : 5) Atunci vor înțelege oamenii pe deplin însemnătatea unui titlu dat lui Isus, și anume a numelui Emanuil (care înseamnă, că „Dumnezeu este cu noi") și potrivirea acestuia lui. (Matei 1 : 23) La timpul potrivit „se va arăta mărirea Domnului și tot corpul o va vedea." — Isaia 40 : 5.

<sup>54</sup> Scripturile enumerate mai sus înlătură orice îndoielă în ce privește prezența lui Iehova. Să avem o cuprindere mai corespunzătoare despre relația marelui creator cu creatura sa! Atuncea vom înțelege, că puterea lui nu are margini; că înțelepciunea și dreptatea

sa sunt în deplină armonio cu aceasta; și că el este expresia desăvârșită a neegoizmului. Continuare cercetării noastre pe linia aceasta va vorbi despre venirea lui Christos, adică despre timpul și modul prezenței sale.

#### Intrebări pentru studiile bereane

§ 1-2 In contra a ce păzește acum Iehova în chip deosebit pe membrii bisericii? Cum sa îngrijit de ocrotirea lor, și ce este răspunderea lor personală în legătură cu aceasta? Citează în legătură cu acesta pildă despre vesmântul de nuntă!

§ 3-5 In privința a ce fapt important au fost unii amăgiți? Ce este motivul înțelept la aceea, că aceștia nu pot înțelege acest fapt? Pentru ce este important studierea cuvântului lui Dumnezeu, și ce referare are acesta la cei credincioși? Ce este scopul deosebit al acestui articol și cum putem câștiga binecuvântare deplină din el?

§ 6-10. De unde putem să știm aceea, că oare lui Dumnezeu e de lipsă pentru ași duce planul la îndeplinire, să fie personal prezent pe pământ? Citează scripturi pentru a-ți adevări afirmațiunea! Compară poziția lui Isus cu poziția lui Iehova în acesta privință!

§ 11-15 Cu ce mijloace își execută Iehova scopurile sale în tot universul său? Atunci din ce constă „prezența" Domnului în careva parte a stăpânirii sale? Arată, că cum a fost înfățișat acest principiu prin modul de purtare a lui Dumnezeu cu Israel în Egipt, la Sinai și în Canaan? Cine a reprezentat atunci pe Iehova? cum să referă David la prezența lui Iehova cu Israel în pustiu și la Sinai?

§ 16-21 Atunci dar cum s'a scoborât Dumnezeu din cer? Ce spune Apostolul Pavel în legătură cu evenimentul dela Sinai? Ce spune Isaia despre aceasta? Cum a fost exprimat aceasta lui Moise? Citează și compară 2 Moise 32 : 34 cu 33 : 14! Inșiră exemple mai departe despre aceea, că Domnul s'a „coborât" ca să lucreze cu unii!

§ 22-25 Cum este adese aplicat în Biblie cuvântul „prezență" In ce alt înțeles mai este acela aplicat? Adă exemple importante spre aplicare în fiecare înțeles!

§ 26-29 Cum a fost descoperită prezența lui Iehova în cort și în templu? Arată din scripturi, că aceasta n'a fost o prezență reală cu corpul!

§ 30-34 Adă dovezi scripturale spre a arăta aceea, că cum a fost Iehova prezent cu Moise, cu Iosua și în templu din Ierusalim cu cei adevărați Arată că în fine eum și-a rătras el prezența dela Israel cel nesupus!

§ 35-38 In ce înțeles a voit Iona să fugă dinaintea feței Domnului? Ce a cugetat David prin aceea, când s'a rugat să nu fie lepădat dela fața Domnului? Fă deosebire între școl și „perderea eternă" în gheena, în ce privește prezența lui Iehova!

§ 39-41 Ce a cugetat Petru prin amintirea „feței Domnului" în Fapt. Ap. 3 : 19? Când s'au împlinit aceste cuvinte? In ce înțeles este Domnul, între poporul său?

§ 42, 43 Cum este de față deodată Iehova și Isus Christos la sfârșitul timpului? Cu ce scop? Pentru ce trebuie ca sfinții să-și pună încrederea în Domnul în loc de ași o pune în oameni? Cine-i judecă pe ei și cu ce măsură?

§ 44-46 Cum și când s'a împlinit Isaia 40 : 3? Arată la ce să aplică Malachie 3 : 1! In contra cui vorbește Malachie 3 : 5? Spre a căror bine? Când și cum se va împlini aceea complet? Pentru ce este potrivit mesajul (anunțul) mângâierii în special în timpul de acum?

§ 47-50 Ce este înțelesul rugăciunii exprimate în Psalmii 144 : 5 și în Isaia 64 : 1, 2? A găsit oare ascultare aceasta rugăciune? Și dacă da, într'u cât. Dacă nu, când și cum va fi ascultată?

§ 51-53 Cum să rapoartă înțelegerea mării lui Iehova la obiectul prezenței sale? Prin ce mijloace își va descoperi Iehova prezența sa în timpul de răstaurare? Explică Apoc. 21 : 3! Ce va fi rezultatul glorios a acestei domnie?

§ 54 Ce arată scripturile citate aci referitor la felul prezenței lui Iehova?

# Prezența Domnului Isus Christos

„Căci pe cum fulgerul esă dela răsărit și să arată până la apus, astfel va fi și venirea Fiului omului.“ — Mat. 24 : 27.

**D**ACĂ cuvintele de mai sus spuse de Isus însemnează prezența lui corporală pe pământ, atunci venirea lui trebuie să fie graduală. Cuvântul amintit aici „fulger” nu se poate aplica la explozia electricității obișnuită în timp de fortună, pentru că fulgerul nu să arată dela răsărit și să lumineze până la apus. Domnul nostru a avut în minte soarele, pe care l-a folosit spre a ilustra felul venirii sale.

Textul în legătură a servit o puternică dovadă contra prezenței lui corporală sau personală. Răspunzând la întrebarea învățăceilor, afirmă accentuat, că să vor rădica christoși mincinoși și profeți mincinoși, care vor face semne mari și minuni, care vor rătăci pe mulți, încă și pe cei aleși vor voi să-i amăgească. Apoi adoagă: „Dacă vă va zice cineva: Aicea este Christos sau acolo, să nu credeți!“ Dacă ar fi voit să exprime acel euget, că se va prezenta pe pământ corporal, desigur n'ar fi folosit soarele spre a ilustra felul arătării sale.

## Dumnezeirea lui Christos

Nimenea, care crede în Biblie, nu poate să tragă la îndoială aceea destoinicie a lui Isus Christos, de a să prezenta pe pământ cu corpul, dacă el așa voește. Întrebarea însă este aceea: Ce dovadă scripturală este spre a arăta aceea, că el pentru executarea scopurilor lui Dumnezeu astfel trebuie să se arate? Pentru ce ar fi de lipsa, ca astfel să se arate? Dacă referitor la necesitatea prezentării sale pe pământ nu aflăm cauză bazată și dacă nu aflăm dovezi scripturale spre aceea, că el astfel să va prezenta, atunci să cercetăm în mod special dovezile scripturale referitoare la felul arătării sale.

Isus Christos este capul noiei creaturi. El la Iordan a fost născut spre natura dumnezească. El a murit ca om, dar Dumnezeu l-a înviat din moarte și i-a dat natura dumnezească. Iehova l-a înălțat la cel mai înalt loc din marele univers. Să depărtăm odată și pentru totdeauna, acel euget, că el ar fi om, fiindcă el nu va mai fi om nici odată. El este imaginea Tatălui. „Care fiind strălucire a măririi lui și chip al ființei lui și ducând toate cu cuvântul puterii sale, după ce săvârși curățirea de păcate a sezut de a dreapta măririi în cele de sus.“ (Evrei 1 : 3) Toată puterea în cer și pe pământ s'a dat în mâna lui. (Matei 28 : 18) Părintele a predat toată judecata în mâna lui și pentru executarea judecății l-a îmbrăcat cu toată puterea. (Ioan 5 : 22) Aceasta nu se poate explica acolo, că Iehova s'a despoiat pe sine de toată puterea și dreptul, ce aceasta trebuie să însemneze aceea, că dela gloriificarea iubitului său Fiu, Fiul a fost îmbrăcat cu toată puterea și dreptul spre aceea, ca să luereze în tot lucrul ca marele executor încredințat al Tatălui în armonie cu voința sa.

Iehova a dat lui Isus Christos o descoperire despre lucrurile viitoare, pe care Isus a spus-o, lui Ioan, servul său. În aceasta descoperire Isus zice lui Ioan: „Șed în-

preună cu Tatăl meu pe tronul lui.“ (Apoc. 3 : 21) Tronul este simbolul exercitării puterii competente; aceasta deci însemnează aceea, că puterea competentă a lui Iehova, de aicea în colo, să exercită prin iubitul său Fiu, prin Isus Christos și prin portul său. Ei în procedură sunt una.

Din aceasta deci rezultă aceea, că ceea ce poate face Iehova, aceasta poate să facă și iubitul său Fiu, Isus Christos. În articolul conducător de mai înainte am adus numeroase dovezi spre a arăta aceea, că Iehova a venit pe pământ, fără ca să fi trebuit să-și lese tronul ceresc. Dacă Iehova a putut veni pe pământ, pentru a se prezenta și a se descoperi oamenilor, și făcând aceasta, nu-și lasă tronul ceresc și nu s'a prezentat pe pământ corporal, atunci prin urmare chiar acest lucru îl poate face și Isus Christos. Almintrelea acele scripturi, conform cărora el este imaginea Tatălui, n'ar avea o înțelegere deosebită. Dacă Scriptura afirmă aceea, că lui s'a dat toată puterea în cer și pe pământ, nu se poate ajunge la altă deducțiune, decât că el are putere a face toate, ce poate face Iehova, fiindcă el toate le face împreună, pentru că acesta este planul lui Iehova.

Dacă eugetăm aceea, că pământul este numai o mititică parte în lumea creată a lui Iehova, desigur nimenea nu va socoti de lipsă pentru Iehova, că pentru îndrumarea afacerilor pământului trebuie să-și lese tronul ceresc și corporal să vie pe pământ. Așa ceva ar atribui o supra importanță pământului și cu mult mai mare decât aceea, pe care o notează scriptura pentru pământ în stăpânirea lui Dumnezeu. Puterea lui Iehova n'are margini. „Unde să mă due de dinaintea spiritului tău, și unde să fug de dinaintea feței (prezenței) tale?“ (Ps. 139 : 7) Când Dumnezeu își întoarcă atențiunea la lucrurile ce sunt pe pământ, ca să-i consacreze atențiune, prin aceasta să înjosește și să pleacă. Aceasta poate s-o facă prin aceea, că să scoboară pe pământ, dar el tot ce voește numai, aceasta poate s'o facă și prin solii sau trimișii săi potriviți spre aceasta. Despre aceea că-i stă la dispoziție o oaste de îngeri, nu este nici cea mai mică îndoială — Apoc. 12 : 7.

Prooții au micșorat mărimea lui Iehova Dumnezeu și a iubitului său Fiu. Au șoptit în mînti acest euget, că Iehova Dumnezeu și Isus Christos cu rugăminte îi roagă pe oameni, ca să părăsească pe diavolul și să vie în cer, și că tot lucrul îl isprăvese ei personal. Marele organizațiunea lui Iehova au lăsat-o cu totul afară din socoteală. Organizațiunea diavolului încă a fost lăsată afară din socoteală, și așa să vede că despre aceste organizațiuni nici despre una n'a avut cuprindere. Privind noi împrejur, vedem o puternică organizațiune pe pământ. Aceasta este organizațiunea vezibilă a lui Satan. Însă apostolul Pavel spune, că Satana are și o astfel de organizațiune mare, care nouă ne este

nevăzută și care este vrăjmașul creațiunii noi. (Efes. 6 : 12) Noi știm din Scripturi, că Iehova pentru om are o organizațiune nevăzută, și că el în totdeauna a avut o astfel de organizațiune, care execută voința lui. Când Isus a fost prins, a declarat, că el ar putea să roage pe Tatăl, și imediat s'ar prezenta mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri. Isus a știut despre organizația Tatălui.

#### In cer

<sup>9</sup> Isus Christos după învierea sa s'a dus în cer, unde s'a prezentat în realitate înaintea feței lui Iehova. (Evrei 9 : 24) Seris este: „Și l-a pus să șadă la dreapta sa, în ceruri.“ (Efes. 1 : 20) Este seris maideparte: „El însă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, s'a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii lui să-i fie puși sub picioare.“ (Evrei 10 : 12, 13) El a ocupat aceasta poziție în armonie cu voința lui Dumnezeu exprimată. „Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de a dreapta mea, până voi pune neamicii tăi așternutul picioarelor tale!“ — Psalmii 110 : 1.

<sup>10</sup> Aceste scripturi definesc poziția cerească a lui Isus Christos, și încă aceea poziție grațioasă, că poate să fie cel mai aproape de Tatăl. Dar desigur înțelesul acestor scripturi nu se poate explica, că ar însemna aceea, că Isus în optsprezece secole trecute sau mai mult ar fi fost în ne activitate. Fără îndoială în tot timpul acesta a fost ocupat cu lucrări importante. Insa chiar în decursul acestui timp a așteptat și acel timp potrivit a lui Iehova, când va putea consacra o deosebită atențiune intereselor pământului. Știm, că a făcut și în acel timp cutari lucruri, pentru că a zis: „Măduc, ca să vă gătesc loc.“ Aceasta a zis-o învățăceilor săi și acelora, cari vor fi următorii lui. A mai zis, că după isprăvirea acestui lucru: „Iarăș voi veni, și vă voi lua la mine, că unde sunt eu, acolo să fiți și voi.“ — Ioan 14 : 3.

<sup>11</sup> Pregătirea locului pentru membrii corpului său, a trebuit să țină dela timpul când Isus s'a prezentat cu prețul de răscumpărare în cer, până când vine îndărăpt ca să îi cîie și pe ei la sine. Aceasta scriptură singură să vede arătând aceea, că în timpul pregătirii locului pentru poporul său va fi cu totul departe dela pământ. Noi însă trebuie să comparăm scriptură cu scriptură și să știm că scripturile sunt în armonie. Chiar înainte de mergerea sa în cer Isus a zis învățăceilor săi: „Iacă eu sunt cu voi întoate zilele până la sfârșitul veacului acestuia.“ (Mat. 28 : 20) În legătură cu explicarea acestei scripturi aceea au zis, că aceasta însemnează aceea, că Isus în iubirea lui și în eugetul său le va purta de grijă și așa va fi cu ei. Cu alte cuvinte îi va iubi, să va eugeta la ei și prin aceasta va purta în inimă interesele lor. O astfel de explicație abea să poate aduce în armonie cu puterea nemărginită a lui Christos. Omul să poate eugeta la cei depărtați, poate să-i iubească și astfel să le poarte de grijă. Insa ființa dumnezească to-

tul poate să facă pentru iubiții ei, de ceea ce au lipsă numai, fie prezentă sau îndepărtare.

<sup>12</sup> Atunci deci cum poate el să fie cu ei deși este în cer? Oare poate el să privească spre ei din cer? „Domnul privește din înălțimea cerurilor, și vede pe toți fiii oamenilor. Din locașul locuinței lui, el privește pe toți locuitorii pământului.“ (Ps. 33 : 13, 14) Aceasta scriptură să răferă la Iehova. Fiind aceasta adevărat despre Iehova, pentruce n'ar putea fi adevărat și referitor la Isus Christos? Iehova trimete îngeri săi, ca să fie spre servicii servilor săi în lipsurile lor. Pentruce n'ar putea face chiar aceasta și Isus Christos? „Nu sunt oare toți spirite puse în slujba lui Dumnezeu, trimise să îndeplinească o slujbă în folosul celor ce vor moșteni mântuirea?“ (Evrei 1 : 14) Aceasta arată aceea, că Domnul a fost cu ei prin reprezentanții săi. Iarăș scris este: „Ingerul lui Iehova tăbărește în jurul celor ce să tem de El și-i scapă din primejdie.“ (Ps. 34 : 8) Aceasta desigur a fost adevărat în decursul tot timpului creștinesc referitor la fiecare credincios. Până la venirea Domnului următorii săi credincioși au fost împreună cu fătarnicii, fiindcă Isus a zis, că aceea trebuie să crească împreună până la timpul secerișului (Mat. 13 : 30) Isus Christos reprezentându-se pe sine prin soli credincioși potriviți spre aceea, și prin astfel de împrejurări a putut să fie cu credincioșii săi și a le păzi interesele lor.

<sup>13</sup> Mai depărte a zis învățăceilor săi: „Căci unde sunt adunați doi sau trei în numele meu, acolo sunt eu în mijlocul lor.“ (Mat. 18 : 20) Pentruce să nu explicăm aceasta în armonie cu altele scripturi, adică, că unde doi sau mai mulți indivizi consacrați Domnului să adună împreună în numele lui, el este prezent reprezentat prin îngeri săi, îngrijindu-se despre lipsurile lor? Isus a zis, că îngerii pot să vadă totdeauna fața Tatălui. Pentruce n'am putea ajunge la aceea deducțiune, că aceștea soli sunt prezenți pentru aceea, ca rugăciunile celor adunați să le ducă la Domnul? Credincioșii au spiritul Domnului, prin care sunt mângăiați. Imbucură și ocrotirea Domnului prin reprezentanții săi potriviți, prin îngeri.

<sup>14</sup> Nu e prea-înțelept acel euget, că în decursul de optsprezece secole, când Isus a fost în cer, numai așa a putut să fie cu atențiune asupra credincioșilor săi următor, dacă ar fi venit personal sau trupește pe pământ. El n'a avut lipsă să vie pe pământ pentru aceea, ca să observe, că ce să întâmplă pe el și că ce trebuie de făcut. Să lepădăm pentru totdeauna acel euget, că puterea gloriificatului Isus Christos ar fi în ceva chip limitată. Dacă un om poate să îndrumeze pe alții și dela o depărtare de cincizeci de metri, sigur, că Isus Christos cu puterea lui fără de margin poate să conducă pe credincioșii săi fără considerația depărării.

#### Ilustrațiunea potrivită

<sup>15</sup> Dacă Domnul ne dă o ilustrațiune, putem să fim siguri, că aceea să potrivește. Isus a dat învățăceilor săi o ilustrațiune potrivită despre felul venirii sale. Aceasta însă a făcut-o răspunzând la întrebarea adresată lui. Zicând: „Căci, cum esă fulgerul dela răsărit

și să vede până la apus, așa va fi și vestea Fiului omului.“ E învederat că el *oci s'a cugețat la lumina razelor soarelui, care mai întâi să arată la răsărit totunecoasă*. dar după aceea într'una crescând pătrund până la opus (Venirea Fiul omului înțelegem acum mai clar și aceasta va fi în Numărul viitor în o întrebare lemurit.)

<sup>16</sup> Să fim cu atențiune la aurora soarelui și la răsărirea lui. Mai întâi lumina să arată la răsărit într'o strălucire cu totul slabă. După câțva timp lumina crește. Norii sunt străbătuți de strălucire, pe când vedem o minunată scenă, care îmbucură inima, și plini de respect strigăm: „O Iehova, ce minunate sunt lucrurile tale: toate cu înțelepciune le-ai făcut! „Lumina crește într'una, și atunci, deși norii acoper soarele, e ușor a cunoaște, că să luminează de ziua. Fiecare zice: A răsărit soarele și soarele este aici. În realitate soarele este tot așa departe dela pământ, cum a fost la miezul nopții. Aceasta poate să conducă la acel cuget, că Domnul la venirea lui, este tot la aceea depărtare de pământ, cum a fost în timpul cel mai întunecos al vârstei creștină. Soarele numai decât să desface din nori, și totul devine luminos. Decurgerea ce a putut fi privită este următoare: 1.) O mică lumină să ivește care arată prezența soarelui, 2.) să rădică mai multă lumină, care descopere prezența soarelui și deplină desvălire a strălucirii lui. Sub toate aceste desfășurări graduale soarele este prezent.

<sup>17</sup> Trei cuvinte grecești figurează în legătură cu venirea Domnului sau cu prezența lui, care foarte frumos corespund celor trei treptări de mai înainte. Aceste cuvinte sunt: *Parusia*, care însemnează prezența, *epifania*, care însemnează prezență și arătare într'o mai mare lumină, și *apocalipsis*, care însemnează prezență arătată clar și completă desvălire. Să ne gravăm în minte acest chip figurativ, pe care l-a dat Isus, continuând cercetarea Scripturilor referitor la a doua sa prezență!

1874

<sup>18</sup> Să ținem totdeauna în minte, ca Scriptura a fost scrisă pentru binele bisericii, în mod special însă în interesul acelor, cari vor fi pe pământ în timpul sfârșitului lumii. (Rom. 15 : 4; 1 Corint. 10 : 11) Aceia, cari în adevăr s'au consacrat Domnului, sunt privilegiați cu aceea, că pot să fie în lumină. Toți ceilalți umblă în întuneric. (Ps. 82 : 5) În broșura cu titlul Reîntoarcerea Domnului este dovedit, că anul 539 d. Ch. este acel an, dela care începând să socotesc zilele profetice a lui Daniel. Profetul zice următoarele: „Fericit, cel ce va asupta și va ajunge la o mie trei sute treizeci și cinci zile.“ (Daniel 12 : 12) Aceste 1335 de zile simbolice însemnează tot atâta ani. Socotind acest timp dela 539 d. ch. s'a sfârșit în toamna anului 1874, adică aproape la începutul anului 1875. Aceasta însemnează timpul fericit amintit prin Daniel.

<sup>19</sup> Înainte de acest timp credincioșii au fost încunjuțați de mii de aceia, cari numai s'au mărturisit creștini, dar n'au fost credincioși consacrați. Au fost cuprinși de întuneric; însă totuși Domnul a fost cu ei și a

apărut interesele credincioșilor. Aceea, pentru ce ei s'au rugat și aceea în ce au sperat, a fost venirea Domnului. Pela începutul anului 1875 conform mărturiei *suptelor lumina* în mintea credincioșilor a început să se însealineze gradual, arătându-le, că a sosit timpul *prezenței* Domnului. Aceasta corespunde primelor raze ale *soarelui*, sau fulgerul ce să arată la răsărit. Aceasta a fost începutul parausiei Domnului. Aceasta a sporit lumina în mintea acelor credincioși, cari au avut spiritul Domnului și cari au fost cu atențiune spre reîntoarcerea lui.

<sup>20</sup> De unde a venit lumina? Dumnezeu cu fața lui s'a întors către poporul său ce este pe pământ și a trimis pe iubitul său Fiul, ca să fie cu deosebită atențiune asupra unșilor ce sunt pe pământ. Aceasta a fost începutul pregătirii timpului de „reînsuflețire“ a lui Dumnezeu desemnat prin profetul său. Atunci a început Domnul Dumnezeu să adune prin Isus Christos pe aceia, cari au încheiat cu el legământ de sacrificii. (Ps. 50 : 5) El i-a scos din închisoarea Babilonului, i-a adunat și i-a hrănit cu hrana potrivită; iar ei s'au lucurat.

<sup>21</sup> A fost de lipsă oare pentru Domnul Isus Christos, ca să fie prezent pe pământ cu corpul, pentru ca să isprăvească aceasta lucrare? Desigur că nu! Cu puterea lui nemărginită toate a putut face pentru biserica sa, pe când era în cer cu Iehova. Iehova deja cu mult înainte i-a dat lui toată puterea în cer și pe pământ. Dacă cugetăm aceea că Isus trebuia să fie atunci pe pământ cu corpul, trebuie să primim și aceea, că tot atunci trebuia să fie pe pământ și Iehova, pentru că apostolul afirmă, că tot acel timp când Iehova trimite iarăș pe Isus Christos însemnează și prezența sau fața sa. — Fapt. Ap. 3 : 19, 20.

<sup>22</sup> Adevărul înțeles este acela, că Isus Christos sub îndrumarea Tatălui atunci a început a devota o deosebită atențiune următorilor săi ce sunt pe pământ, ca să-i scoată din Babilon și să-i adune la olaltă și să le dea hrana potrivită timpului. Aceasta a făcut-o prin sporirea luminei sale către ei și așa a făcut clară prezența sa înaintea lor. Fiindcă pentru personalități dumnezești depărtarea nu e piedică, anunțul acesta a prezenței sale, sporirea luminei pentru poporul său tot așa a putut să-l facă dintr'un loc ca și din altul. Altele scripturi arată, că el în acel timp a fost în cer; aceasta însă nu spune în contra prezenței sale, fiindcă el tot așa de bine își poate exercita puterea din cer ca și cum ar fi pe pământ.

<sup>23</sup> În anii următori după anul 1874 lumina pentru poporul lui Dumnezeu a crescut într'una. Ei au eșit din Babilon prin lumina care strălucea dela prezența Domnului Isus; și au venit cu mare bucurie. Dumnezeu înainte a spus despre acesta. (Ps. 126 : 1—3) Aceasta este acel timp, în care Domnul și măestrul principal al secerișului deosebește pe cei drepti ilustrați în parabola prin grâu de cei răi ilustrați prin neghină (tăciune). Deci acesta este timpul secerișului, în care Domnul este prezent. Aceasta prezență însă să arată din aceea lumi-

pe care o răvarsă asupra lor și din modul de tratare în ei. El deosebeste pe cele două clase prin care fapt face de cunoscut prezența sa.

<sup>24</sup> Cuvântul „prezență” e tradus din cuvântul grecesc „parousia”. Prezența lui s'a început în 1874, pe cum reprezintă lumina neîntreruptă a razelor soarelui. Soarele nici odată nu se întoarce îndărăpt pe drumul său. Dacă noi ținem la aceea, că el a trebuit să se prezinte pe pământ cu corpul, atunci el a trebuit să se întoarcă napoi în cer, ca să aranjeze lucrurile de acolo. Aceasta deducțiune ar răstrânge în limitații puterea Domnului Isus Christos, pe când Scriptura arată, că el are putere nemărginită.

<sup>25</sup> Iacob sub inspirație a zis fraților săi: „Fiți îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului!” (Iacob 5 : 7) Aceste cuvinte arată aceea, că frații vor fi încunjuțați de întunerec până la prezența Domnului, iar atunci prin venirea și creșterea luminei prezența lui va deveni învederată. Faptele naturale arată aceea, că lumina a început să se arate pe la 1874 și de atunci crește întruna, prin care acest timp este denumit de începutul prezenței Domnului, care de atunci ține într'una, continuând stabil.

<sup>26</sup> Atunci dară ce deosebire este între prezența lui, care ține dela 1874 și între aceea, că dela mergerea lui în cer a fost totdeauna cu învățaceii săi? Până la venirea lui întâmplată în 1874 biserica a fost încunjuțată de întunerec. La sfârșitul anului 1874 s'a dat mai mare lumină bisericii, care a corespuns prezenței Domnului. Dumnezeu și-a întors fața către ei, la care Isus Christos a întors o deosebita atențiune spre scoaterea lor din Babilon, spre adunarea lor și spre pregătirea aducerii lor în stare de templu.

1914

<sup>27</sup> Apostolii nu au întrebat numai aceea, că „care va fi semnul prezenței tale?” Pe ei i-a interesat venirea împărăției, care după înțelesul lor va veni la sfârșitul lumii, când va domni Messia. Pentru aceea întrebarea lor a sunat astfel: „Care va fi semnul (dovada) venirii tale și a sfârșitului lumii?” (Mat. 24 : 3) Aceste două lucruri, sau prezența și sfârșitul lumii, să țin la oaltă. Dacă Isus Christos trebuie să vină cu corpul, ca să se prezintă și să pârjolească lumea, pe cum unii au învățat aceasta într'un mod nechibzuit, atunci nu era de lipsă a se da nici un semn sau dovadă referitor la aceasta, mai cu seamă pentru învățaceii. Aceasta totuși ar fi cunoscut-o foarte ușor. Întrebarea a fost aceasta: Cum vor putea cunoaște învățaceii săi prezența lui sau prezența lui și sfârșitul lumii?

<sup>28</sup> Isus i-a învățat pe ei aceea, ca Satana domnește asupra lumii, și el n'are nimic cu aceasta lume, pentru aceea aceasta lume trebuie să treacă, înainte de ași începe Isus activitatea contra ei. Dumnezeu a permis națiunilor, ca să întocmească guverne pe pământ, pe când Satana era domnitorul. Timpul națiunilor s'a sfârșit în 1914, fiindcă acest interval de timp a trebuit să țin dela

606 n. de Ch. neîntrerupt 2520 de ani. Din întrebare și din răspuns nu se poate trage aceea deducțiune, că Domnul n'a fost prezent înainte de sfârșitul lumii. Chiar din contra Scriptura arată aceea, că el a fost prezent înainte de sfârșitul lumii.

<sup>29</sup> Răspunsul lui Isus a fost acela, că străntorările dela sfârșitul lumii, vor fi marcate de războiul mondial, foamete și epidemie. Faptele naturale arată împlinirea cuvintelor lui profetice, că aceste s'au început cătră finea anului 1914 și că el atunci a fost prezent. Scriptura și altele fapte naturale arată aceea, că el a fost prezent și înainte de aceea. Atunci dară unde a fost corpul glorificat a lui Isus în 1914 sau mai înainte? Afost de lipsă oare pentru el, că atunci să fie prezent cu corpul?

<sup>30</sup> Scriptura arată aceea, când Isus Christos s'a suit în înălțime, a șezut cu Părintele său pe tronul lui, și acolo a trebuit să rămână în neactivitate față de vrăjmașul pânăcând Tatăl nu l-a îndrumat la activitate. (Ps. 110 : 1, 2; Evrei 10 : 12, 13; Apoc. 3 : 21) Cu mult după începutul prezenței sale la sfârșitul anului 1874, s'a dat o luptă deoparte între Domnul și oastea sa îngerească și de altă parte între Satan și ingerii săi, când Satan a fost aruncat din cer. (Apoc. 12 : 1—9) Conform acestuia prezența lui Isus cu corpul trebuia să fie în cer. Tot atunci el a putut să fie prezent pe pământ, reprezentându-se pe sine prin reprezentanții săi sau prin exercitarea puterii sale de pe tronul ceresc.

<sup>31</sup> Războiul mondial a izbucnit cu înălță și într'un timp cu aceasta a venit mai mare lumină la creștinii de pe pământ. Isus Christos a fost prezent. Creșterea cu înălță a luminei prezenței sale este exprimată de cuvântul grecesc „epiphania”, care în Bibliile noastre este tradus prin „descoperire” sau „arătare.” (2 Timot. 2 : 8; Titu 2 : 13) Aceasta nu însemnează aceea, că Isus a trebuit să meargă napoi în cer spre a se lupta, și după aceea iarăși să vie și să stea pe pământ. „Epiphania” însemnează arătarea luminei mai mare, deși chiar atunci pentru alții a crescut întunerecul.

<sup>32</sup> Conform faptelor este sigur, că însuși preoții vestiti ai creștinătății, deși au fost în întunerec în ce privește cea mai mare parte a adevărului, totuși războiul mondial și împrejurările în legătură cu el le-au recunoscut ca semnele a două venire a Domnului. Aceasta timp iarăși a însemnat descoperirea luminei mai mare pentru scumpii sfinți ai Domnului, care lumină a crescut într'una. Mulți nori deși au venit peste aceia, cari n'au folosit lumina dezvoltată spre înaintarea lor. Aceștea au ajuns în întunerec. Așa au pățit aceia, cari în 1914 au văzut câțva lumină, dară s'au întors dela ea. Cei credincioși văd tot mai multă lumină și și continuă drumul în aceea lumină, care conduce până la ziua depălină.

1918

<sup>33</sup> „Ziua pregătirii lui Dumnezeu” ține dela 1875. Dumnezeu și-a descoperit prezența lui astfel, că și-a

întors fața către poporul său, pe când Isus Christos așa și-a descoperit prezența sa, că munca denumită pentru el în planul Dumnezeesc a executat-o. În tot timpul acesta Isus Christos a fost prezent. Apoi Domnul Isus deodată sau în timpul hotărât a venit în templul său, chiar așa, pe cum a plănuț Tatăl. „Iacă eu trimet pe solul meu, ca să gătească calea înaintea mea, și de odată va intra în templul său Domnul, pe care-l căutați, solul legământului, pe care-l doriți; iacă vine! Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.“ — Malach. 3 : 1.

<sup>34</sup> Pentru ca să vie în templul său, a fost de lipsă pentru Isus prezența corpului său pe pământ? Scriptura zice: „Și să deschisă templu lui Dumnezeu care este în cer.“ (Apoc. 11 : 19) Invingătorii credincioși compun tãmplul lui Dumnezeu. (1 Corint. 3 : 16, 17; 2 Corint. 6 : 12, 1 Petru 2 : 5) Deci clasa templului cuprinde în sine pe accia, cari au murit în credință și pe accia, cari pe pământ sunt credincioși până la capăt. Accia, cari au murit în credincioșie, mai întâi fiind înviați, trebuie să fie așezați în templu ca pietre vii. Deci e clar că deschiderea templului în cer să referă la învieră apostolilor și acelorlalți, cari au murit în credința lui Christos. Cu mult să vedea mai rațională aceea presupunere, că Domnul Isus Christos mai vãrtos și-a exercitat puterea sa referitor la sfinții săi, în cer decât pe pământ. El desigur a putut să exercețe aceasta în amãndouă locuri, dar pentru ce ar fi trebuit să vie el pe pământ, ca să facă aceasta?

<sup>35</sup> Venirea în tãmplu trebuie să însemneze, atât venirea lui Iehova, cât și venirea lui Isus Christos. Aceasta deducțiune este sprijinită de următoarele cuvinte ale apostolul Pavel: „Așteptând fericită speranță și arătarea măreață a marelui Dumnezeu și a mântuitorului nostru Isus Christos.“ (Titu 2 : 13) Cuvântul tradus aci cu „arătare“ sau „descoperire“ derivă din cuvântul grecesc „epifania“, care pe cum am spus deja — însemnează „arătare“ sau „descoperire“. Acest cuvânt grecesc e compus din „epi“—care însemnează, sus și „fania“, care însemnează descoperire, strălucire sau rădicare de lumină, deci cuvântul întreg însemnează descoperire (arătare) sau apariție. Deci așa să vede că acesta vrea să însemneze acel timp, când Iehova și Isus Christos să vor arăta cu mult mai în mare glorie, ca mai înainte.

<sup>36</sup> Afirmațiunea profetului este aceasta: „Când Iehova va răzidi Sionul, în mărirea sa se va arăta.“ (Ps. 102 : 17 — după trad. engl.) Aceste texte arată atât descoperirea lui Iehova sau arătarea lui, cât și a iubitului său Fiu.

<sup>37</sup> Dar în ce chip? Cu prezența corpului pe pământ? Desigur că nu! Ce prin răvãrsarea luminei mai mare peste unșii săi. Aceasta este acel timp, când Iehova să îngrijește despre mantia dreptății, sub care aduce și pe membrii bisericii lui Christos ce sunt încă pe pământ. Desigur Iehova n'a trebuit să vină atunci pe pământ și iarăș să se întoarcă în cer. Mai departe nu este baza pentru acea deducțiune, că Isus a trebuit să vie pe pământ, ca ași să se descopere și după aceea iarăș să se

reîntoarcă în cer, că acolo să ducă lucrul la îndeplinire. Aceasta însemnează aceea, că în timpul acela să va îndeplini o mai mare arătare a prezenței Domnului, prin răvãrsarea luminei mai mare peste creștini. Aceasta să unește cu acele cuvinte a lui Isus, în care asamănă modul venirei sale cu rãsãritul soarelui.

<sup>38</sup> După tulburarea războiului mondial și după lucrurile ce au urmat acestuia, care au însemnat începutul nãcazurilor, adevãrul a devenit cu totul întunecat pentru creștinãtatea nominală. Conducătorii ei au căzut și n'a mai cunoscut voia lui Dumnezeu, și nici nu s'au mai îngrijit despre aceea. Aceste fapte arată împlinirea următorilor cuvinte a lui Isus: „Soarele să va întuneca, și luna nu-și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor să vor clãti. Și atunci să va arăta semnul Fiului omului în cer.“ (Matei 24 : 29, 30) Abea s'ar putea deduce, că acest semn se va arăta înaintea lumii, ce acesta se va descoperi pentru clasa bisericii. Aceasta credincioși au văzut acela adevãr, conform căruia Domnul este în templul său; ei au văzut și vãd într-una și înțeleg organizația lui Dumnezeu, cu care stă în fața organizația vrãșmașului, care acum încurãnd trebuie să se nimicească. — Matei 24 : 30; Apoc. 12 : 1.

<sup>39</sup> E natural că clasa bisericii n'a văzut aceste lucruri cu ochii trupești, ce lumină mai mare ajunsă la ei le-a făcut posibil, ca să deosebească aceste fapte. Aceasta lumină cõrespunde prezenței Domnului și arătării strălucirii lui spirită.

### Armagedonul

<sup>40</sup> Scriptura arată, „că bătălia Atotputernicului Dumnezeu“ va arăta lumină mai mare dată sfinților săi și marea descoperire a puterii lui Dumnezeu pe seama tuturor. Isus Christos va fi prezent și ca comandant general va conduce lupta. Cuvintele „parousia“ și „epifania“ sunt de o potrivă potrivite la descrierea acestui timp, fiindcă Isus Christos va fi prezent și să va arăta. Atunci dară va fi prezent pe pământ cu corpul? Ar fi o mare îndrãzneală a afirma hotărât aceasta sau contrariul, fiindcă aceasta n'o știm. Că el poate să fie prezent cu corpul și astfel să conducă lupta pe pământ, aceea este sigur, dar este sigur și aceea, că aceasta poate să conducă și din cer. El poate să-și descopere prezența sa în toate părțile pãmãntului, și dacã corpul său glorios va fi în cer sau pe pământ.

<sup>41</sup> Scriptura accentuază, că armagedonul este bătălia lui Dumnezeu. (Apoc. 16 : 14, 16) Isus Christos va fi cel mai mare în aceasta luptă, care va conduce armatele lui Iehova, căci Scriptura spune și aceasta astfel. (Apoc. 19 : 11—14; Ps. 110 : 2—5; 45 : 4—6) Cu greu să poate cugeta, că Iehova își va lãsa tronul său cerese în timpul acestei lupte și va veni pe pământ. Chiar acest argument trebuie să se referă și la Isus Christos. Armagedonul va face de cunoscut la toată făptura, că Iehova este Dumnezeu și Isus Christos, este iubitul său Fiu, Regele regelor și Domnul domnilor. Popoarele pãmãntului nu vor vedea chiar cu ochii trupești pe Isus

aristos: totuș cu toți vor observa prezența lui, fiindcă  
nici se vor descoperi pentru ei mare lumină și mare  
putere. Din care cauză se vor întrista.

Norii

<sup>42</sup> Scris este: „Iată vine cu norii; și-l va vedea tot  
omul, încă și cei ce l-au înșpus.“ (Apoc. 1 : 7) Norii  
prezintă strămtorare. În legătură cu venirea Domnu-  
lui este arătat, că înaintea multora va deveni cunoscut  
fapt în mijlocul mării strămtorări. Insuși aceasta  
strămtorare va aprinde lumină în mințile lor și va ad-  
uce înțelegerea despre aceea, că Domnul a luat în stăpânire luc-  
rile pământului. Așa dară cuvintele parousia cât și  
epifania corespundător să pot acomoda la aceasta, căci  
aceea va însemna prezența Domnului și arătarea sau  
descoperirea lui pentru fapuri, care va lumina mințile  
și le va da cunoștință.

<sup>43</sup> Norii însemnează strămtorare. Cuvântul nor fo-  
ste în înțeles simbolic nu însemnează în totdeauna  
strămtorare. Când Dumnezeu a apărut pe israeliți în  
contra egiptenilor, conform scripturilor „Iehova mergea  
înaintea lor; ziua în stâlp de nor, spre a le arăta calea,  
noaptea în stâlp de foc, spre a lumina lor, ca ei să  
nu se rădăcească ziua și noaptea. Stâlpul de nor se depărta  
de dinaintea poporului, nici stâlpul de foc noaptea.“

(Moise 13 : 21, 22) Norul a însemnat aceea, că prezen-  
ța lui Iehova este cu Israel. Noaptea l-a luminat pe nor  
și l-a făcut în stâlp de foc, care a înaintat înaintea popo-  
rului. Acest nor și stâlp de foc a fost adăpost și mângă-  
ie pentru aceleora, cari au fost în armonie cu Dumnezeu, dar  
pentru ceilalți a fost norul întunericului și al sa-  
nății. (Moise 13 : 21, 22; 14 : 18—20) Atunci Iehova a  
fost prezent în nor și în stâlp de foc.

<sup>44</sup> Când israeliții au murmurat în contra lui Moise,  
Iehova a grăit către ei, și ei „să uitare spre pustiu, și iată  
prezența lui Iehova să arată în nor.“ (2 Moise 16 : 10)  
Iehova a făcut de cunoscut lui Israel prezența sa.  
Când Iehova a introdus legământul legii la muntele  
Sinai, s'a arătat poporului în nor, când s'au rădicat  
fulgere și tunete, care au însemnat puterea și pre-  
zența lui. (2 Moise 19 : 16) Pavel zice, că o asemenea  
putere va fi și la introducerea legământului nou: și că  
vocea lui Iehova zgudui tot pământul, dar nu  
doar pământul, ce și cerul. Astfel să va face de cunos-  
cut prezența și puterea lui Iehova.

<sup>45</sup> Când la îndrumarea lui Iehova rădicarea cortului  
fost isprăvită, atunci „norul acoperi cortul întrunirii,  
și mărirea lui Iehova umplu locașul. Și Moise nu putea  
întra în cortul întrunirii, că norul să se puse-se peste  
cortul, și mărirea lui Iehova umplu-se locașul. Și când  
cortul să rădică de pe locaș, fiii lui Israel plecau din loc,  
și acesta să facu în toată călătoria lor. Și dacă norul nu  
era rădica, nici ei nu porneau până în ziua, când acesta  
era rădica. Că lui Iehova era deasupra locașului ziua,  
noaptea era foc într'ansul, înaintea ochilor a toată  
călătoria lui Israel în toată călătoria lor.“ — 2 Moise  
34—38.

<sup>46</sup> Atunci Iehova a fost prezent pentru poporul său  
prin descoperirea gloriei și puterii sale. Dar nici într-  
un caz nu putem să ne legăm de aceea, că el a fost pre-  
zent personal.

<sup>47</sup> Isus în legătură cu adouă sa venire a zis: „Vor  
vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere  
și cu mare mărire.“ (Matei 24 : 30) Aceasta nu însem-  
nează aceea, că oamenii vor vedea cu ochii trupești  
corpul glorios a lui Isus Christos; dară spre aceea nu  
avem motiv, că pentruce n'ar vedea oamenii cu ochii  
simțirii norii luminați cu gloria Domnului și descoperi-  
tori a puterii sale. Aceasta va vesti spaimă celor necre-  
dincioși, dar bucurie acelorora, cari iubesc pe Domnul și  
cari doresc introducerea dreptății pe pământ. Să nu  
uităm, că puterea Domnului Isus este nemărginită. Pu-  
terea lui este în stare, ca să rădice nori puternici pe tot  
pământul, așa ca tot omul de pe pământ să vadă odată  
descoperirea măiestății, a puterii și a gloriei sale. Dom-  
nul Isus desigur are putere spre aceea, că astfel să-și  
descopere prezența și tot atuncea să rămână în cer. Că  
chiar în ce chip se va întâmpla aceasta, aceasta o știe  
Iehova și iubitul său Fiul. Inșă aceea este fapt, că Ieho-  
va din timp în timp și-a descoperit prezența sa popo-  
rului său prin nor și prin foc, care arată, că aceasta o  
va face iarăș.

<sup>48</sup> Inșă Domnul Isus cu ocaziunea convorbirii cu  
Saul din Tars s'a descoperit prin mare strălucire. Scris  
este: „Deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.“  
Atunci Saul a auzit o voce, care i-a zis: „Eu sunt Isus  
pe care tu-l prigonești.“ (Fapt. Ap. 9 : 3, 5) În timpul  
acesta Domnul Isus a fost în cer, fiindcă el s'a suit la  
Tatăl. Inșă este sigur că Saul a văzut o mare străluci-  
re, care a arătat prezența și puterea gloriei lui Isus  
Christos. Să vede rațional, că Domnul își va face de  
cunoscut puterea și prezența sa popoarelor și națiunilor  
pământului prin marea strămtorare și prin descoperirea  
văzută a gloriei sale.

<sup>49</sup> Așa să vede, că și apostolul Pavel chiar la acesta  
timp tântește, când zice: „Și atuncea să va arăta (mai  
bine zis: se va face de cunoscut) acel nelegiuit, pe care  
Domnul îl va mistui cu suflarea gurii sale, și-l va pier-  
de cu strălucirea venirii sale (după textul grecesc: cu  
epifania parousiei sale).“ (2 Tesalon. 2 : 8) Fiind Dom-  
nul prezent chiar atuncea, va dărâma organizația Dia-  
bolului prin „epifania“ sa, adică prin arătarea sa.

<sup>50</sup> Popoarele pământului, care vor trece prin marea  
bătălia armagedonului, trebuie să se convingă în mo-  
dul rânduit de Domnul, că aceea este arătarea puterii  
sale și timpul prezenței Regelui, care a fost așezat pe  
tronul său. Isus zice: „Veți vedea pe Fiul omului ve-  
niind norii cerului cu putere și cu mărire mare.“ Aceasta  
nu însemnează, că vor vedea corpul său. Dincontră, el  
a zis, că lumea nu-l va mai vedea. Din aceasta nu ur-  
mează în chip necesar aceea, că el atunci trebuie să fie  
pe pământ cu corpul; căci pe eum Iehova s'a descoperit  
în nor și stâlp de foc, și pe eum Isus s'a descoperit pe  
sine în mare strălucire cerească, chiar așa își va putea

descoperi mărirea și puterea sa poporului prin lucruri vizibile ochilor, și această poate s'o facă ori de pe pământ, ori din cer.

<sup>11</sup> Nimenea să nu micșoreze puterea lui Iehova sau a Domnului Isus Christos! Toate lucrurile derivă dela Tatăl prin Fiul. Nici un creștin să nu se lese a fi condus în rătăcire prin unii filozofi falși, care zic, că Domnul Isus încă nu s'a reîntors. Insuși Isus declară că amăgirile vor fi în așa mare măsură că-dacă ar fi cu puțință, ar amăgi și pe aleșii adevărați. Inșă aceia cari au spiritul Domnului și cari sunt ai săi, nu vor fi amăgiți.

<sup>12</sup> In timpul potrivit puterea și prezența Domnului se va face pe deplin cunoscut, adică se va arăta în mod descoperit, pe cum este exprimat prin apocalipsis. Atunci toate cele trei cuvinte: parousia (prezență) epifania (arătare) și apocalipsis (descoperire deplină) în legătură cu prezența lui se vor putea aplica în mod corespunzător. Deci e învederat, că acela chip pe care l-a dat Domnul Isus Christos, despre soarele, adică fulgerile ce esă dela răsărit și să arată până la apus, arată modul venirii sale și a descoperirii sale pentru neamul omenească.

<sup>13</sup> Despre aceea, că Domnul nostru Isus Christos este prezent dela 1874, că strălucirea prezenței sale să arată într-una tot mai tare, că Dumnezeu la timpul său potrivit va face pe deplin cunoscut prezența și puterea sa, avem dovezi pe deplin convingătoare. Vrajmașul acumi să folosește de orice mijloc posibil, ca să nimicească pe „rămășița seminței, femeii, cari păstrează poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Christos.“ Un mod al său spre aceasta este acela, că pe unii dintre poporul Domnului vrea să-i înfășure în somn și să-i facă să creadă, că Domnul încă n'a venit. Las să se trezească credincioșii unși spre silința situației! Acum este timpul la aceea, că clasa templului trebuie să să lumineze, căci Domnul este aici. Cuvintele profetului sună: „Scoală-te, luminează, căci lumina ta a venit și mărirea lui Iehova a răsărit asupra ta!“ — Aceste să aplică la timpul de acum.

### Intrebări pentru studiile bereane

§ 1—2 Cum putem să știm, că Isus în acest text nu s'a cugetat la fulgerul luat în înțelesul comun? In contra a ce amăgiri a păzit pe următorii săi în timpul prezenței sale.

§ 3—6 Permitind posibilitatea prezenței lui Isus cu corpul, ținem că aceasta e de lipsă? Care este poziția prezenței a lui Isus Christos și care este întinderea cerului de pământ și puterii sale? Influențează oare aceasta puterea și drepturile lui Iehova? Conform acestei în ce relații une stă prezența putere a Domnului Isus cu puterea lui Iehova, și ce controlează expresia acestei puteri din partea Domnului Isus?

§ 7—8 Ce am văzut deja despre modul prezenței lui Iehova și despre acele unelte ale sale, prin care își execută planul său? Ce n'au cunoscut preoții cu privire la relația dintre Părintele și Fiul său? Și ce n'au cunoscut referitor la acel mod conform căruia să realizează intențiunile dumnezeiești? Și ce n'au cunoscut referitor la acele unelte, pe care le folosește Satana la ducerea spre îndeplinire a lucrurilor sale? Dă dovezi scripturale despre

aceea, că cine alcătuiesc aceste organizațiuni mar-

am ajuns la cunoștința acestora?  
§ 9—12 Unde s'a dus Isus la sfârșitul celor patruzeci zile după învierea sa? Cu ce scop direct? Cu ce încredințe asigurătoare s'a despărțit de învățăceii săi? De începând de atunci a fost în activitate, pentru ce trebuia totuși să aștepte timpul hotărât de Tatăl? Când?

§ 13—14 Spune, că cum a putut Domnul să fie departe următorii săi, și totuși cum a putut să fie cu ei în decursul timpului? Adă dovezi scripturale spre sprijinirea răspunsului tău! Explică versul din Matei 28:20! Servicio însemnează împlinirea acestui text? Ce ar acesta referitor la fiul prezenței Domnului?

§ 15—17 La ce lumină s'a provocat Isus la textul principal examinat aici? Arată, cum să potrivește răspunsul învățătorului dat la întrebarea învățăceilor! Explică însemnătatea cuvintelor parousia, epifania și apocalipsis în legătură cu răvârșirea zorilor zilei!

§ 18—22 Spre a căror bine s'a scris Scriptura în mod special? Spre ce timp a fost aceasta în special rânduită? Despre ce este însemnat anul 539 d. Ch.? Când s'au sfârșit acele „1335 zile“? Ce a fost noaptea aceea, în care a trebuit să iasă biserică? La ce parte a domeniului a condus aceasta? Cum s'a împlinit atunci expresia „fericit“? Ce parte a prezenței Domnului a însemnat aceasta? Ce a fost izvorul luminei acesteia? Cum rapoartă acest timp la „ziua pregătirii“ lui Dumnezeu și la „timpul de reînsoțire“? Cum să rapoartă la Matei 50 vers 5? Atunci dară cum s'a descoperit prezența Domnului?

§ 23—26 Arată în legătură cu aceasta aplicabilitatea Apocal. 14:18! A Proverbului 4:18! Și a Psalmului 126:4! Aplică aici parabola zisă despre grâu și neghină! Adă armonie în acest punct Iacob 5:7 și Matei 28:20!

§ 27—29 Citează întrebarea învățăceilor! Ce au cugetat prin zicerea „sfârșitul lumii“? Despre ce fel de lume a fost vorba aici? Ce să arată din cronologia timpului biblic și din faptele naturale comparate (puse la olaltă) referitor la timpul „sfârșitului lumii“?

§ 30—33 Care parte a prezenței Domnului s'a început în anul 1914? De când a sosit sfârșitul lumii, ce s'a întâmplat în cer? Ce a mină crescută a arătat epifania prezenței Domnului? A fi lucrul înțelept să presupunem, că de atunci și-a pierdut legalitatea cuvântul Domnului cuprins în proverbul 4:18?

§ 34—39 Din ce constă „templul lui Dumnezeu“? Când a fost deschis templul, și ce însemnează aceasta? Ce a fost mai potrivit pentru „marele Dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Christos“, că pentru aranjarea lucrurilor pământești și cerești să fie prezenți cu corpul în cer sau pe pământ chiar atunci? Cum și când se poate aplica Matei 24:29? Când, cui și în ce mod s'a arătat „semnul Fiului“ în cer.

§ 40—41 La ce să provoacă expersia, bătălia mare a Afon puternicului Dumnezeu? Cine va fi conducătorul ei? Dovedeste-ți răspunsul din Scripturi. E probabil, deși cu puțință, că atunci ori Iehova, ori Isus Christos va fi personal pe pământ?

§ 42—46 Explică expresia care zice „Iată vine cu norii și va vedea tot ochiul!“ Adă exemple spre aceea, când Iehova și-a făcut de cunoscut prezența sa văzută în noi.

§ 47—49 Referindu-ne la Matei 24:30, e probabil aceea, că oamenii îl vor vedea cu ochii naturali pe norii cerului. Ce influență va schimba aceasta? Descrie arătarea lui Isus în legătură cu convorbirea cu Saul din Tars! Când se va arăta acel „nelegiuit“ (organizația Diavolului) prin ce va fi nimicit?

§ 50—53 Adă în armonie cuvintele lui Isus: „Lumea nu mă va mai vedea“ cu expresia din Matei 24:30! În legătură cu ce a apărut el pe învățăceii săi de amăgiri însemnată în legătură cu expresia „Domnul meu întărit de a veni“ (Matei 24:48)? Cum poate să încredințeze poporul Domnului aceea, că „în acest zile din urmă“ să nu fie condus în rătăcire? Arată deci pe scurt armonia încheierii puzii dată de Domnul, care este însemnată în Matei 24:27!

W. T. 15 Februarie 1928